

КОЛИСЬ БУЛО!

Було? Було! Красиво? Так!
Багато? Ой, багато!
У пам'яті кохання смак,
Аж хочеться співати!

І добре, що колись було,
Що і тепер ще чути,
Тоді в душі моїй цвіло,
Та вже тому не бути.

Ще сняться молоді літа,
Від них аж тепло вранці.
Вертайтеся, юність золота
І на лице рум'янці!

Всьому свій час, а треба жить
Сьогодні, нашим суццим,
І вік нехай собі біжить,
Бо все стає минуццим.

Та як же солодко пройтись
Знов по стежках колишніх,
І пам'ять серця пронести
Про давніх і про ближніх.

Хоч нерозумною була

Пора років далеких,
Але тоді любов цвіла
Й гніздилися лелеки.

Було? Так, все тоді було
Яскравим і багатим.
З тих пір в сьогодні проросло,
Щоб далі зігрівати.

Дата написання вірша: 2020-11-24